

Els premis reconeixen la nostra Universitat

Eugenio Coronado
*Premi Joan Carles I
d'Investigació
Científica. Pàg. 7*

Antonio Melero
*Premi
Nacional de
Traducció. Pàg. 6*

Jenaro Talens
*Premi
Loewe de
Poesia. Pàg. 5*

El Servei d'Ocupació obri oficina a Blasco Ibáñez

El Servei Valencià d'Ocupació obrirà en les pròximes setmanes una oficina al Campus de Blasco Ibáñez. Serà el camí més curt perquè els estudiants puguin accedir a un lloc de treball. El Servei és l'intermediari entre l'oferta i la demanda del mercat laboral valencià. Ara, aquesta intermediació estarà més a prop.

El tramvia unirà el Campus dels Tarongers (en la imatge) i el de Burjassot.

Programa per a minimitzar els residus als campus

La Universitat ha dissenyat el Programa de Minimització de Residus, un document que pretén reduir al màxim la quantitat de fem que es produeix en els tres campus. La implantació del pla està prevista per a ser realitzada en els propers quatre anys.

El pla es troba ara en una primera fase, la de recull d'informació sobre la generació de residus i sobre els problemes que planteja

Adjudicades les obres de prolongació del tramvia i de construcció del jardí de Tarongers

Un tramvia anomenat intercampus

Accedir al Campus de Burjassot requereix de vegades sacrificis i paciència. El seu emplaçament en una zona d'elevada congestió de trànsit i de reduït espai per aparcar exigeix prendre mesures de diferent tipus perquè tots els treballadors i estudiants puguin accedir-hi i, com no, quedar-s'hi.

L'arribada del desitjat i repetidament reclamat tramvia a finals del pròxim any ajudarà en gran mesura a resoldre aquest desfici. La Conselleria

d'Obres Públiques ja ha adjudicat les obres a una unió d'empreses que en un període d'onze mesos s'encarregarà de construir les vies i les quatre paraades previstes per a la nova línia.

Onze mesos d'obres que complicaran provisionalment, encara més, el trànsit i l'aparcament al Campus de Ciències. Durant aquest viatge ningú no haurà d'oblidar bitllets de paciència i de mesures d'urgència no massa habituals.

Un jardí entre tarongers

Cada campus de la Universitat de València té la seua batalla, i la dels Tarongers no hi ha dubte que és la reclamació de més zones verdes. La construcció del nou jardí d'ací a deu mesos al Campus dels Tarongers calmarà previsiblement les aspiracions d'estudiants i veïns del campus. Un jardí d'estil mediterrani-àrab banyat per sistemes de reg tradicional recordarà l'horta sobre la qual ha de nàixer. La primera fase ocuparà

una superfície de poc més de 26.000 metres quadrats d'un total de 53.492 metres quadrats que ocuparà sencer.

Hi haurà una pista poliesportiva, una de patinatge, pistes de jocs per a xiquets, una esplanada de pins, zones aromàtiques i de fruiters, fonts, un estany, quioscos i la séquia romana de Mestalla reformada, entre altres espais.

El sòl estarà compost majoritàriament per arena esmortenca.

BEQUES

Ajudes per a projectes de cooperació i solidaritat

Les convoca: Vicerektorat d'Estudiants de la Universitat de València. **Dirigides a:** Grups, col·lectius d'estudiants de la Universitat de València i organitzacions no governamentals per al desenvolupament que treballen en l'àmbit de la Universitat de València o del País Valencià. **Objectiu:** Atorgar ajudes per a donar suport a projectes de cooperació amb els països empobrits i amb sectors desfavorits de la societat valenciana. **Termini de sol·licitud:** Dues convocatòries, la primera fins al 31 de gener i la segona fins al 15 de maig. **Més informació:** Centre d'Assessorament i de Dinamització dels Estudiants. Tf.: 386 47 71.

Ajudes per al sector mediambiental

Les convoca: Ministeri de Medi Ambient. **Dirigides a:** Llicenciats en Ciències Econòmiques i Empresariales i en Ciències Biològiques. **Dotació:** 160.000 pessetes. **Termini de sol·licitud:** 21 de gener. **Més informació:** Diari Oficial de la Generalitat Valenciana. DOGV 2-1-98.

Ajudes en Biblioteconomia i Documentació

Les convoca: Ministeri d'Educació i Cultura. **Dirigides a:** Diplomats i llicenciats en Biblioteconomia i Documentació i de qualsevol altra lli-

ciatura o diplomatura sempre que acrediten formació i experiència en aquestes matèries. **Dotació:** 150.000 pessetes. **Termini de sol·licitud:** 20 de gener. **Duració:** Des de la seua adjudicació fins al 31 de desembre. Possibilitat de pròrroga. **Més informació:** BOE 5-1-98.

Premis Exèrcit 98

El·les convoca: Ministeri de Defensa. **Dirigides a:** Autors espanyols i estrangers que presenten obres relacionades amb l'exèrcit en les modalitats de Pintura, Fotografia, Miniatures Militars, Ensenyament Escolar i Universitari, Periodisme i Investigació en les Humanitats. **Més informació:** En Internet en l'adreça: <http://www.ejército.mde.es>. Tf.: (91) 521 29 60 i BOE 22-12-97.

Subvencions per a investigacions en estudis

Les convoca: Ambaixada del Canadà. **Dirigides a:** Professors universitaris. **Dotació:** Allotjament i desdèjuni. **Termini de sol·licitud:** 16 de gener. **Duració:** Entre tres i cinc setmanes. **País:** Canadà. **Més informació:** Contacteu amb l'Ambaixada del Canadà. Fax: 413 23 67. Madrid.

Beques per a la realització del Màster en Ciències Socials

Les convoca: Institut Juan March d'Estudis i d'Investigacions. Fundació Juan Marh. **Dirigides a:** Titulats superiors afins al contingut

del màster i estudiants d'últim any de carrera. **Dotació:** 135.000 pessetes brutes mensuals. **Termini de sol·licitud:** 28 de febrer. **Duració:** Dos anys del màster i dos de realització de la tesi doctoral. **Més informació:** Fundació Juan March.

Ajudes per a l'elaboració de congressos i seminaris

Les convoca: Ministeri d'Educació. **Dirigides a:** Entitats. **Dotació:** 1.750.000 pessetes internacional i 1.000.000 de pessetes estatal. **Termini de sol·licitud:** Dues convocatòries, la primera fins al 31 de gener i la segona fins al 30 de juny. **Més informació:** BOE del 15-11-97.

Beca de voluntari sociocultural del Vicerektorat d'Estudiants

La convoca: Centre d'Assessorament i de Dinamització dels Estudiants. Vicerektorat d'Estudiants de la Universitat. **Objecte:** Una beca per a la realització de pràctiques en el desenvolupament de la campanya de difusió de la Borsa de Voluntaris Universitaris; col·laboració en l'organització dels cursos de formació de voluntariat; col·laboració en la gestió del programa de recolzament a estudiants amb discapacitació; i avaluació del programa de dinamització del voluntariat universitari. **Dotació:** 45.000 pessetes al mes. **Termini de sol·licitud:** 26 de gener. **Més informació:** Al CADE de Blasco Ibáñez, Tarongers i Burjassot. Telèfon: 386 47 71.

CURSOS

Aplicacions de tècniques per al tractament d'aigües i de residus sòlids

Organitza: Universitat Internacional Menéndez Pelayo de València. **Dirigit a:** Llicenciats, diplomats i enginyers tècnics i superiors. **Duració:** 55 hores. **Data de realització:** Del 23 de febrer al 13 de març. **Preu:** 40.000 pessetes, amb possibilitat de beca amb la sol·licitud. **Data límit de sol·licitud:** Fins al 2 de febrer. Contacteu amb la Universitat Internacional Menéndez Pelayo de València, plaça del Carme, 4. Tf.: 386 98 05.

Curs de preparació CISA-Certificat d'Informació Systems Auditor

Organitza: Escola Universitària d'Estudis Empresariales Florida Universitària. **Dirigit a:** Professionals, estudiants, economistes i tècnics informàtics. **Data de realització:** Del 23 de gener al 12 de juny. **Termini de sol·licitud:** 22 de gener del 1998. **Preu:** 95.000 pessetes. Contacteu amb l'Escola Universitària d'Estudis Empresariales Florida Universitària. Partida del Secanet, s/n. Ap. Correus 15. Catarroja. Tf.: 126 64 00.

Màrqueting i qualitat dels serveis culturals

Organitza: Servei d'Extensió Universitària. **Data de realització:** 10, 13, 17, 20 i 24 de febrer de 15:30 a 19:30 hores. **Duració:** 20 hores. **Termini de sol·licitud:** 6 de febrer. **Preu:** 8.000 pessetes per als universitaris i 11.000 per al públic en general. **Contacteu amb:** Servei d'Extensió Universitària de la Universitat. Arts Gràfiques, 13, segon pis. Telèfon: 386 41 77.

Protecció jurídica de menors incapacitats

Organitza: Departament de Dret Civil de la Facultat de Dret. **Data de realització:** Del 16 de febrer fins al 11 de març. **Data límit de sol·licitud:** 26 de gener. **Duració:** 40 hores. **Preu:** 18.667 pessetes amb possibilitat de beca. Contacteu amb el Servei de Formació Permanent. C/Amadeu de Saboia, 14, 46010, València. Tf.: 362 00 61.

Mètodes mentals en el diagnòstic mèdic

Organitza: Departament de Cirurgia de la Facultat de Medicina. **Data de realització:** Del 16 al 20 de febrer. **Data límit de sol·licitud:** Fins al 26 de gener. **Duració:** 20 hores. **Preu:** 8.662 pessetes amb la possibilitat de beca. Contacteu amb el Servei de Formació Permanent. C/Amadeu de Saboia, 14, 46010, València. Tf.: 362 00 61.

Aplicacions informàtiques per a la presa de decisions en la Comptabilitat de Gestió

Organitza: Departament de Comptabilitat de la Facultat d'Econòmiques i Empresariales. **Data de realització:** Del 16 de febrer al 9 de març. **Data límit de sol·licitud:** Fins al 26 de gener. **Preu:** 10.198 pessetes amb la possibilitat de beca. Contacteu amb el Servei de Formació Permanent. C/Amadeu de Saboia, 14, 46010, València. Tf.: 362 00 61.

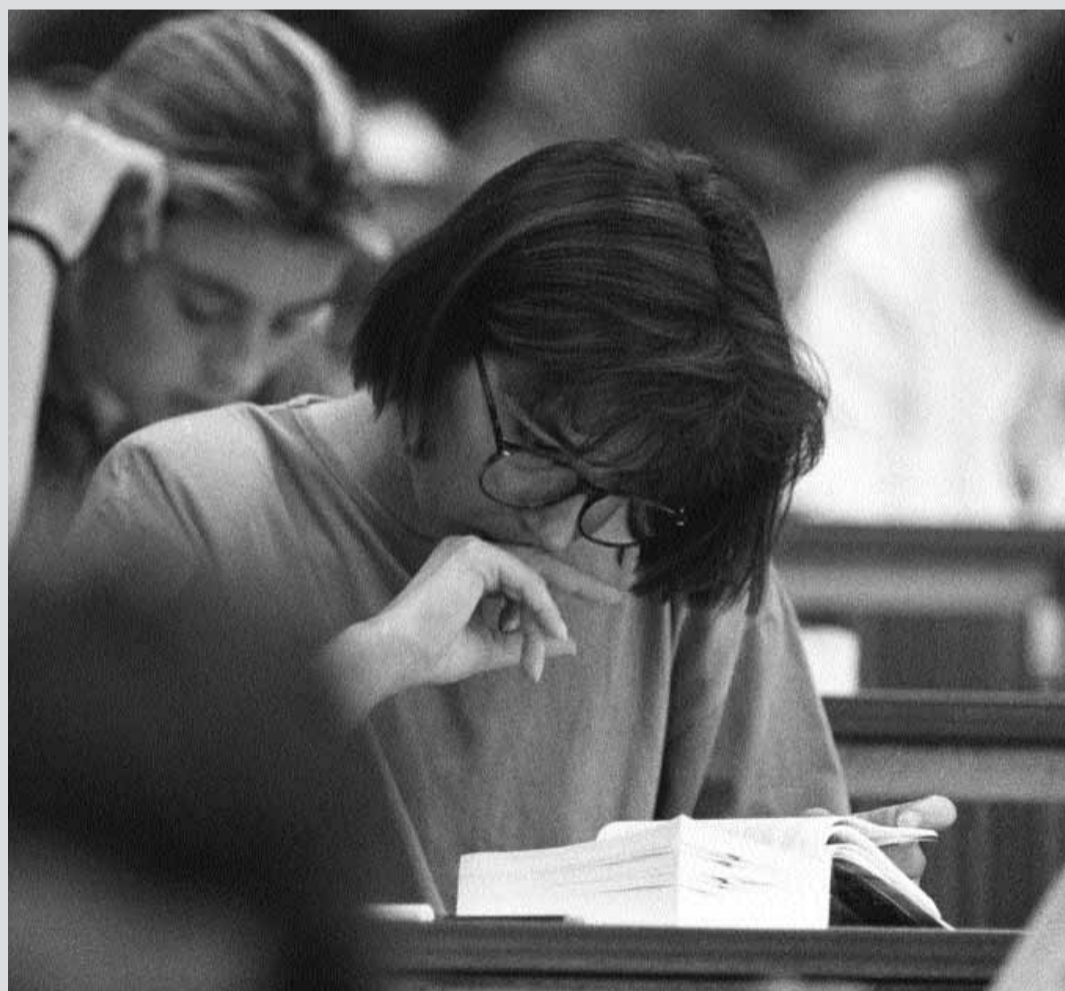

Glottodidactica Italiana amb referència a l'ensenyament de la llengua italiana a hispanòfons

Organitza: Departament de Filologia Francesa i Italiana de la Facultat de Filologia. **Data d'inici:** 16 de febrer. **Data límit de sol·licitud:** 26 de gener. **Duració:** 20 hores. **Preu:** 5.553 pessetes. Servei de Formació Permanent. C/Amadeu de Saboia, 14, 46010, València. Tf.: 362 00 61.

Materials plàstics i els seus processos de transformació

Organitza: AIMPLAS. **Data de realització:** De febrer a novembre del 1998, de matí i vesprada amb una duració de 957 hores. **Termini d'inscripció:** 26 de gener del 1998. **Preu:** És gratuït, finançat pel Fons Social Europeu a través de l'IMPIVA. Contacteu amb AIMPLAS. Unitat de Formació del Parc Tecnològic, s/n. Apartat de Correus 5. 45980, Paterna, València. Telèfon: 136 60 40.

Ahora también puedes consultar esta sección en Quisiera...

Oferta Exclusiva Lectores Nou Dise

Quisiera...
Navegación Internet
902 147 147

¡Ven y hazte socio!

Desde 1.500 Ptas. Mes
30 min. Diarios
CONEXIÓN INTERNET
ACCESO ALTA VELOCIDAD

C/ Dr. Vicente Zaragoza, 46.
Valencia (Benimaclet)

<http://www.quisiera.es>
E-mail: in.arts@quisiera.es

25 Ordenadores, Impresoras,
Cámara, Scanner color, Cursos.
E-mail, Telefonos y Fax públicos.

A b i e r t o t o d o s l o s d í a s

El Campus dels Tarongers disposarà d'un gran espai verd d'ací a uns mesos

El jardí de l'Horta

ESTER PINTER

Les universitats creixen i fan ciutat ocupant part d'un dels elements més característics valencians, l'horta. Però per no acabar amb ella sinó per actualitzar-la i deixar-ne un bon testimoni, la Universitat de València hi alçarà un jardí de 53.492 m² en dues fases. La primera d'elles, de 26.460 m² de superfície, estarà acabada d'ací a deu mesos, segons han calculat els arquitectes que l'han dissenyat.

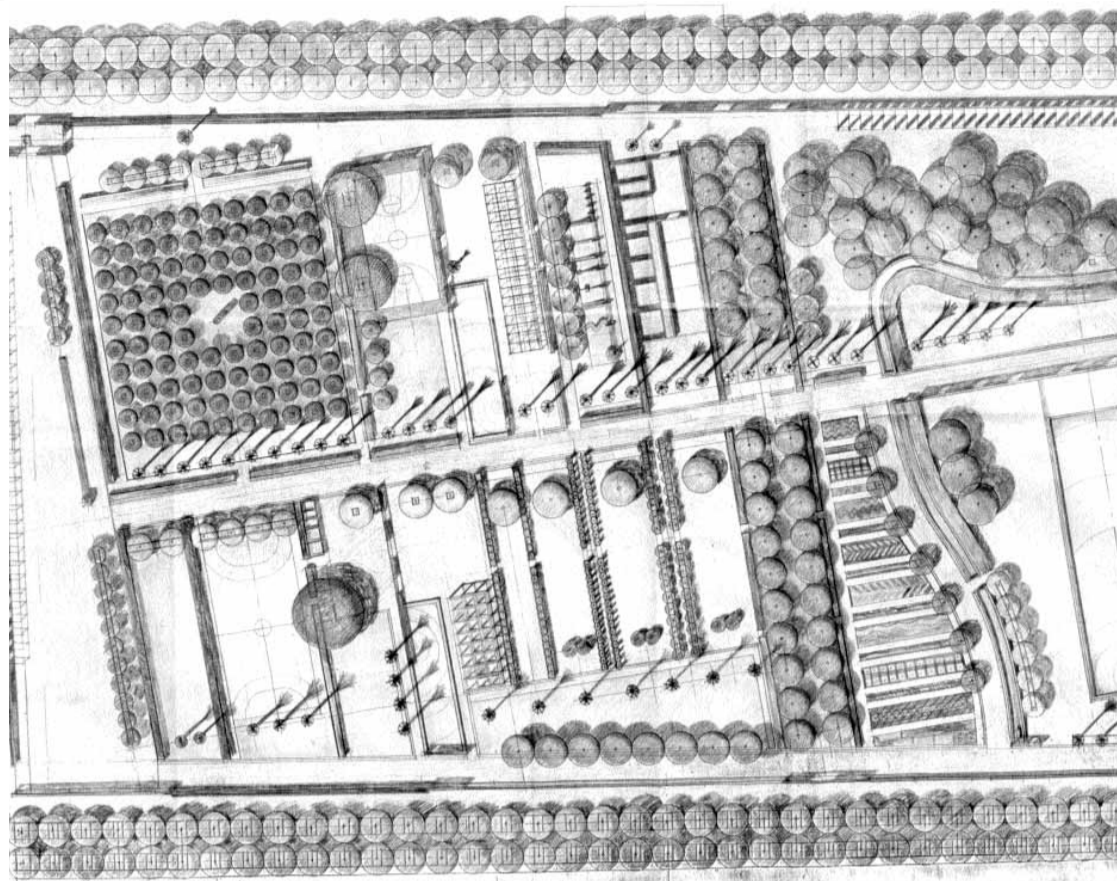
Lluny han quedat del projecte influències equivocadament identificades amb les universitats dels jardins anglosaxons, grans esplanades de gespa, per a prioritzar els nostres espais d'esplai més característics: un jardí tancat amb diferents zones i varietats naturals autòctones. El passejant retrobarà al jardí de Tarongers els elements de l'horta que durant segles ha proveït els avantpassats de la ciutat de València.

Una estructura de camins i pallissades recordarà la manera com s'accedia i es distribuïen les parcel·les de l'Horta. Els antics camps ara es reconvertiran en un bosquet o pati enjardinat d'arbres fruiters típics de la Marina, zones de plantes aromàtiques, una pista poliesportiva i una de patinatge, zones de jocs per als xiquets, quioscos, una esplanada de pins i una prada, entre altres.

La xarxa de séquia sempre present a l'horta es trobarà representada també en el nou espai verd. Es respectarà la séquia de Mestalla, una de les set que travessen la comarca des de l'època romana, la qual continuarà complint la seua funció subterràniament però serà refeta en l'exterior i protegida com marca la tradició per una tanca de canyes. Però l'aigua banyarà altres parcel·les del jardí gràcies a les fonts recuperades: Font de les Figueres, de l'Abeurador, que veurem en la primera fase, i la Font del Garrofer i un gran estany en la segona fase.

Ens hi trobarem altres elements arquitectònics propis de l'Horta, com ara alqueries, eres o emparrats.

El jardí del Campus dels

Diversos esbossos del futur Jardí del Campus dels Tarongers, obra dels arquitectes Joaquim Sanchis i Vicent Garcia.

Tarongers estarà obert als estudiants i als ciutadans en general, ja que serà un jardí més de la ciutat de València.

Els seus arquitectes, Joaquim Sanchis i Vicent Garcia, han rebut les influències del manifest de l'Alhambra signat a la fi dels quaranta. "Hem tractat de revaloritzar el jardí mediterrani, àrab. El jardí de la pluja, que ací podríem anomenar del reg; tancat i acolorit".

El tancament d'aquest espai verd d'una llargada d'un quilòmetre aproximadament s'ha resolt de

diferents maneres: murs, una pèrgola, reixes i diverses portes que permeten fer permeable el jardí.

Envoltant els murs es plantaran dues fileres de diferents arbres, com ara plataners o xacaranades que en créixer formaran un passeig-túnel semblant al de l'Albereda o al passeig de València al Mar.

Diversos col·lectius d'estudiants, entre els quals destaca l'Associació Jurídico Ecològica, AUJE, han protagonitzat els últims anys una dura campanya de crítica sobre l'excés del ciment al Campus dels Tarongers i la manca de zones verdes. L'associació ha manifestat que confia en el compromís de l'equip rectoral per a resoldre algunes de les seues rei-

vindicacions amb la construcció d'aquest nou jardí.

A diferència del Campus, al jardí predominarà el sòl de terra o arena, hi haurà alguna zona amb variants del fang i en l'exterior, per on han de circular els vehicles, s'empisarà d'adoquins.

La primera fase d'enjardinament ha estat adjudicada a l'empresa Necso per 235 milions de pessetes, que inclou el manteniment d'aquest espai durant dos anys. Les dues parts del jardí estaran separades per un camí preexistent anomenat de l'Estany.

El parc, una vegada acabat, serà donat per la Universitat a l'Ajuntament de València, que s'encarregarà de la seua conservació.

En onze mesos, tramvia a Burjassot

La majoria dels estudiants del Campus de Burjassot (el 83%) assisteixen a classe amb un mitjà de transport, segons l'enquesta que Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana va realitzar fa dos anys. Aquesta xifra explica les successives reivindicacions d'estudiants i de personal de la Universitat que allí treballa que veuen com l'obligació d'arribar-hi es converteix en un malson. Una de les solucions principals és l'arribada de la línia 4 del tramvia, prevista fa molt de temps però per fi ja assegurada per a d'ací onze mesos. La Conselleria d'Obres Públiques ha comunicat l'adjudicació de les obres a la unió temporal de les empreses Comsa, Cobra i Etra, que se n'encarregaran amb un cost de 1.262 milions de pessetes.

La prolongació del tram Ademús-Campus de Burjassot, que té una longitud de 2.205 metres, tindrà quatre parades, una al Palau de Congressos, una a l'autopista, l'altra al Poliesportiu de Burjassot, la qual segurament durà el nom del poeta que ja ha batejat l'avinguda, Vicent Andrés Estellés, i la darrera davant de Canal 9.

Però si bé l'arribada del tramvia descongestionarà en gran mesura el Campus de Burjassot, ja que segons el vicerector d'Economia, Joaquín Azagra, "augmentarà l'ús d'aquest mitjà perquè està millor connectat", durant el període que duren les obres l'aparcament al Campus es complicarà encara més. Segons Azagra, els problemes que hi havia fins ara no seran comparables als que han de venir, "demane molta paciència durant aquest període provisional, ja que l'aparcament i el trànsit seran realment caòtics".

Buscant solucions a llarg termini, Azagra ha encomanat un estudi de l'ordenació del trànsit i de l'aparcament, que s'iniciarà el mes de març, a professors de la Universitat.

Els usuaris del Campus de Ciències podran aparcar els seus vehicles als pàrquings subterranis, els quals, encara que són nombrosos, no són suficients, com també al pàrquing del Campus de Paterna, a set-cents metres del de Burjassot, a més de fer servir tots els espais dels voltants que ja utilitzaven fins ara. A més, s'hi aplicaran mesures coercitives, com ara prohibir determinats aparcaments salvatges que puguen col·lapsar les vies d'evacuació, i animar a la utilització col·lectiva del cotxe. La zona del Campus de Burjassot i les noves instal·lacions del terme de Paterna són, segons Azagra, una àrea de trànsit molt dur i amb un nivell de risc molt alt, ja que hi ha també un institut, una escola i Canal 9.

En memòria de Vicente Gandía

Julio Pellicer

Firmen també tots els integrants del Departament de Termodinàmica de la Universitat de València

Vicente Gandía, exrector de la Universitat de València, va morir el passat 27 de desembre. La Universitat va celebrar ahir, dijous, un funeral en la seua memòria a la capella de la Facultat de Medicina.

En setembre de 1975, don Vicente –com l'hem anomenat sempre a València– va obtenir per concurs de trasllat la càtedra de Termologia de la Universitat de València. És l'anhelada tornada a casa, doncs; encara que nascut accidentalment a Clermont-Ferrand el dia 3 de setembre del 1922, les seues arrels estan a Castelló de la Ribera (abans Vilanova de Castelló), lloc on reposa per a sempre des de la seua mort a València el dia 27 de desembre del 1997.

Torna també a la seua primera Universitat –on havia obtingut el títol de llicenciat en Ciències Físico-Químiques i Química (1946), com també el seu primer nomenament com a professor ajudant de classes de pràctiques adscrit a la càtedra de Física (1946-47) –amb un molt reconegut prestigi docent i investigador i també amb una gran experiència en tasques de govern que la Universitat de València està disposada a aprofitar. Una vegada més, el treball docent i investigador haurà de dur-se a terme a base d'esforços i de sacrificis addicionals. Don Vicente, tanmateix, ja està acostumat a aquest ritme de vida. En efecte, el 1948 va obtenir per oposició una plaça d'ajudant de Meteorologia del Servei Meteorològic Nacional, i el 1949,

també per oposició, la de meteoròleg. Durant la seua estada en aquest servei (1948-69), sempre va saber trobar el temps suficient per a col·laborar de manera continuada en els treballs docents i d'investigació de les universitats de Madrid i de Barcelona, ciutats on va ser destinat. Així, el 1950 fou nomenat professor ajudant de la càtedra de Termologia de la Universitat de Barcelona, el titular de la qual era el professor José María Vidal Llenas, amb qui treballaria nou anys en refractometria interferencial de dissolucions, tema sobre el qual versarà la seua tesi doctoral (1958). El 1960 aconseguí per oposició la càtedra de Termologia de la Facultat de Ciències de Sevilla, que simultanejarà amb la comandància del Servei Meteorològic del Guadalquivir fins al 1969. Com a llegat científic per a aquesta universitat hi deixa una línia de treball en

Microcalorimetria, el prestigi científic de la qual és considerable actualment. D'altra banda, el seu nomenament com a degà de la Facultat de Ciències, el 1968, va inaugurar una llarga i continuada carrera de gestió i govern que acabaria l'any 1986.

El curs 1969/70 don Vicente el va començar, per a sorpresa de molts, en la recentment creada Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Sembla que la decisió fou presa arran d'una entrevista amb el professor Vicente Villar Palasí, també valencià, president de la Comissió Gestora de la UAB. La seua primera missió és la de crear la Facultat de Ciències a partir de zero, per a la qual cosa és nomenat degà. Dos anys després ja hi exerceix com a vicerector responsable de la construcció i instal·lació del nou campus de la UAB a Bellaterra. Després del cessament fulminant del rector

Villar Palasí, la Junta de Govern el proposa com a nou rector, un càrrec on resta fins a juliol del 1975. Aquesta etapa, en una època conflictiva, va ser realment molt compromesa. Mai no es va rendir a pressions de cap mena, i va emprar tots els mitjans de què va poder disposar per a conduir la seua universitat pel camí adequat. La UAB, agraïda, li va concedir la seua Medalla d'Or amb Menció Especial el 1987.

De tornada a València, en setembre del 1975, no va trobar la tranquil·litat aparent que suposa el treball docent i investigador d'una càtedra, ja que, immediatament, va accedir a la direcció del Departament de Termologia de la Universitat de València. D'altra banda, com que la Universitat coneix les seues qualitats i la seua experiència de govern, li confia en agost del 1976 el Vicerectorat d'Ordenació Acadèmica, atorgant-li la responsabilitat de la instal·lació del Campus de Burjassot. En juliol del 1977 ja és rector de la nostra Universitat, i va restar en aquest lloc fins que des del Ministeri d'Universitats i d'Investigació el van cridar per a exercir durant més de dos anys la Direcció General d'Ordenació Acadèmica i de Professorat. En iniciar-se el curs 1981/82, reprén la direcció del Departament, que deixarà voluntàriament el 1986. En l'exercici de la seua càtedra restà fins a setembre del 1987, data de la seua jubilació. La Universitat de València, en atenció a la seua dedicació i lliurament, li va concedir la Medalla d'Or. Anteriorment (1982), també havia rebut la Medalla d'Or de la Universitat d'Alacant. Però ací no acaba encara l'activitat de don Vicente, ja que la Universitat de València continuarà comptant amb els seus serveis en qualitat de professor emèrit fins a

la seua mort. En aquest darrer període els seus treballs i publicacions tenen títols tan suggestius com ara *La radiación solar en la Comunidad Valenciana, Estudio y control del microclima en cultivos agrícolas, Modificación de la temperatura del aire mediante riego por aspersión*, etc. Segurament que quan va començar les seues activitats en el camp de la meteorologia i va accedir després a la càtedra de Termologia que no pensava que algun dia uniria totes dues ciències al servei de la seua terra. És destacable, així mateix, la seua dedicació al Laboratori de Termodinàmica, on deixà una bona col·lecció de pràctiques en funcionament.

Sens dubte que en la vida professional de don Vicente cal destacar, fonamentalment, els serveis prestats per a la universitat espanyola, però cal no oblidar altres aspectes menys coneguts de la seua personalitat. Els membres de l'actual Departament de Termodinàmica, que hem conviscut amb ell durant molts anys, pensem que és de la tasca docent realitzada durant la seua vida professional de la qual se sentia més orgullós. Com ell mateix va comentar en nombroses ocasions, li agradava presumir d'haver complert sempre amb

Cal destacar els serveis prestats per Vicente Gandía

il·lusió les seues obligacions com a professor en règim de dedicació intensiva. D'altra banda, aquells que han compartit amb ell tribunals, comissions i reunions universitàries,

han tingut ocasió de comprovar la seua rigorosa honestetat, que a vegades li creava problemes amb altres col·legues en no cedir davant d'allò que considerava injust. Va saber conviure amb tots; a tots ajudava. Deixebles i amics rebem el seu llegat amb respecte i admiració, tot pensant no sols a conservar-lo sinó fins i tot a augmentar-lo si això és possible.

Bústia Oberta

Queixa dels pedagogs al conseller Camps

L'Assemblea de Representants de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació de la Universitat de València, com a màxim òrgan de representació (i formada per tots els estudiants elegits democràticament en cada un dels grups de primer i de segon cicle, i en doctorat, i els membres a la Junta de Centre i al Claustre), en assemblea general, vol fer públic que ha enviat al conseller d'Educació les següents queixes, consideracions i sol·licituds:

1er. Amb data de 10 de novembre del 1997, la Direcció Territorial de la província d'Alacant va con-

vocar l'Obertura de Bosses de Treball a Centres d'Ensenyança Secundària, i una de les assignatures a les quals s'hi donava accés era la de Formació i Orientació Laboral. A aquesta assignatura podien accedir els llicenciats en vuit llicenciatures i quatre diplomatures. No obstant això, els llicenciats en Ciències de l'Educació o Pedagogia en quedaren exclosos.

2on. Considerem una flagrant injustícia el fet que precisament els llicenciats en Ciències de l'Educació o Pedagogia hagen estat vetats per a l'esmentada Bossa de Treball en l'assignatura de Formació i Orientació Laboral, atès que la formació dels pedagogs és idònia per a desenvolupar la plaça de professor en aquesta assignatura. Tant si aquesta marginació ha estat deguda a un oblit involuntari, o per falta d'informació dels responsables a convocar les bases per a l'obertura d'aquesta Bossa de Treball, ens veiem en la necessitat d'assenyalar-li que una important part del

currículum de la nostra carrera es basa, justament, en la preparació especialitzada del tema de la formació i orientació acadèmica i professional. El fet que els pedagogs, doncs, quedaren exclosos d'aquesta assignatura és, més enllà d'una injustícia, un absurd *administrativo-curricular*, una desconsideració cap a la nostra professió, un descrèdit envers els coneixements que durant cinc anys ens han transmés els nostres professors i, en última instància, un balafament dels diners públics que la mateixa administració va emprar per a la nostra formació, a més d'un *capital humà* –la preparació del qual tants esforços li costa a la societat– desaprofitat.

3er. La injustícia i el greuge comparatiu prenen relleu quan veiem que a aquesta assignatura han pogut accedir algunes carreres de recent inauguració –en algunes de les quals no han eixit promocions titulades al País Valencià–, i altres carreres de rang inferior. A més, considerem que algunes carreres, com a mínim

i sense menystenir-les –tot i que els pedagogs sí que hem patit diversos greuges per interessos corporativistes aliens i enfrontats a la realitat de les nostres possibilitats professionals–, ofereixen un currículum menys especialitzat que el nostre per a impartir l'assignatura de Formació i Orientació Laboral.

Per tot plegat sol·licitem al conseller d'Educació que considere el fet de donar les ordres oportunes per a corregir aquesta injustícia i marginació, tot convocant la reobertura de la mateixa Bossa de Treball per als llicenciats en Ciències de l'Educació o Pedagogia durant el mateix termini que estigué oberta per als llicenciats de les altres carreres, de manera que els pedagogs puguem inscriure'ns-hi i optar a la docència de l'assignatura de Formació i Orientació Laboral.

Juan Manuel Torres, secretari de l'Assemblea de Representants de l'Assemblea de Filosofia i Ciències de l'Educació.

Nou Dià

Edita: Universitat de València.
Vicerector delegat: Vicent Alonso.
Director: Francesc Bayarri.
Redacció: Ester Pinter (cap de redacció), Ferranda Martí, Olga Dénia, Alfons Cervera i Manuel Peris.
Disseny i maquetació: Tomás Gorriá.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Tècnic de sistema: Carlos Giraldo.
Assessorament lingüístic: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Juan Jordán, Vicent Martínez i Eulogio Hernández.
Redacció: Gabinet de Premsa (C/ de l'Antiga Senda de Senent, 11, planta 4, 46023).
Telèfon: 386 41 13. Fax: 386 41 14.
Correu electrònic: Premsa@uv.es.
Nou Dià digital: <http://www.uv.es/~noudise>.
Coordinació Nou Dià digital: T. Gorriá.
Publicitat: PB&A (Carrer del Poeta Artola, 17-27, 46021. Telèfon: 393 44 65).
Impremta: Ediciones Bidasoa, S.A.
Depòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624.
Consell Editorial: Vicent Alonso, Carlos Pascual, Juli Peretó, Antoni Tordera, Pilar Sanz, Josep Lluís Barona, Josep Maria Jordán Galduf, Asunción Dobón, Francesc Bayarri i Manuel Peris.

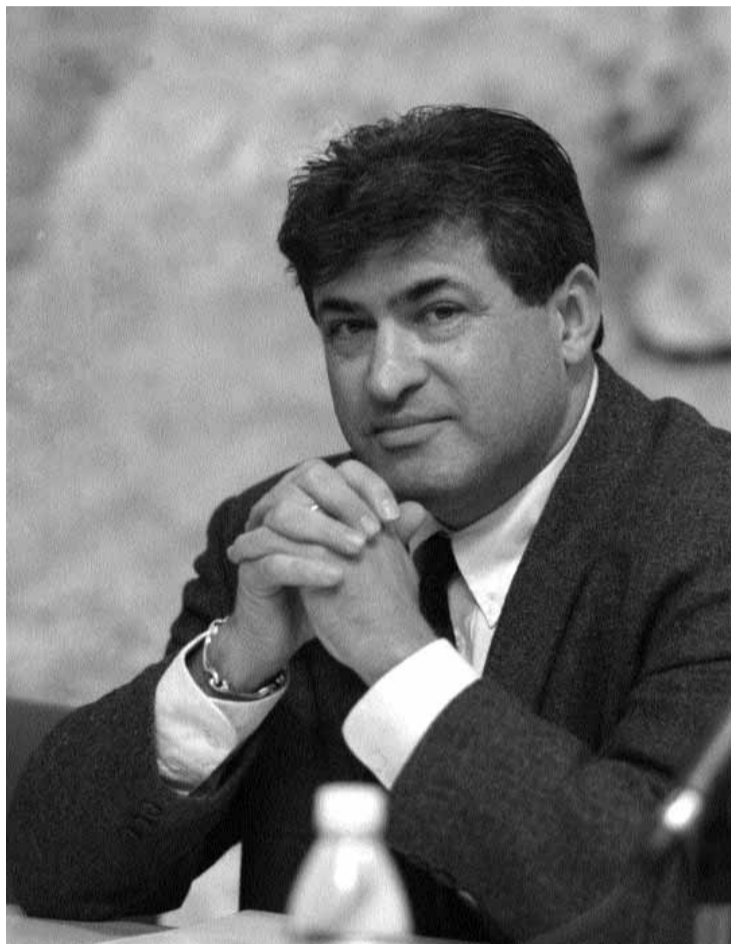
Homenatge al professor Talens, premi Loewe de poesia

El luxe de les paraules

R. T.

L'obra poètica de Jenaro Talens no necessitava cap premi, ja que la seua trajectòria fa anys que està acreditada com una de les més brillants de les lletres en llengua castellana. Malgrat això, l'obtenció enguany del prestigiós premi Loewe de poesia ha servit per a difondre el seu nou poemari *Viaje al fin del invierno* i recordar la figura de l'anterior guanyador del premi, César Simón, mort fa unes setmanes i també professor de la Universitat de València. El Col·legi Major Rector Peset va ser el lloc escollit pels seus amics i companys de la Universitat per a fer-li un homenatge de paraules, la matèria primera amb què treballen els poetes. De fet, el mateix Talens, amb una modèstia no massa habitual entre els professors i els investigadors, es va definir a si mateix com "només un producte d'aquesta fàbrica de poetes que és la Universitat de València".

Viaje al fin del invierno, tot i les concomitancies del títol amb *Voyage au bout de la nuit*, té poc a veure amb l'alé de Céline. En aquesta obra, Talens uneix a la visió tràgica de la vida que sempre li ha acompanyat les ganes de viure, segons va declarar l'autor. Així, ara ja no li sembla patètic qualsevol senyal de tendresa, de manera que "el desconcert de viure" que ha acompanyat tota la seua obra poètica s'ha difuminat amb "el contacte amb una xiqueta", la

Jenaro Talens, poeta i professor de la Universitat.

seua filla. I aquest contacte amb la innocència li ha fet trencar la màscara.

Talens està convençut que la gran collita de poetes a València està relacionada amb la significativa influència i presència de la Universitat a la ciutat. "A les aules de la Universitat de València -rememora- sempre es parlava del present i del quoti-

dià, i no es teoritzava només sobre els elefants literaris del passat".

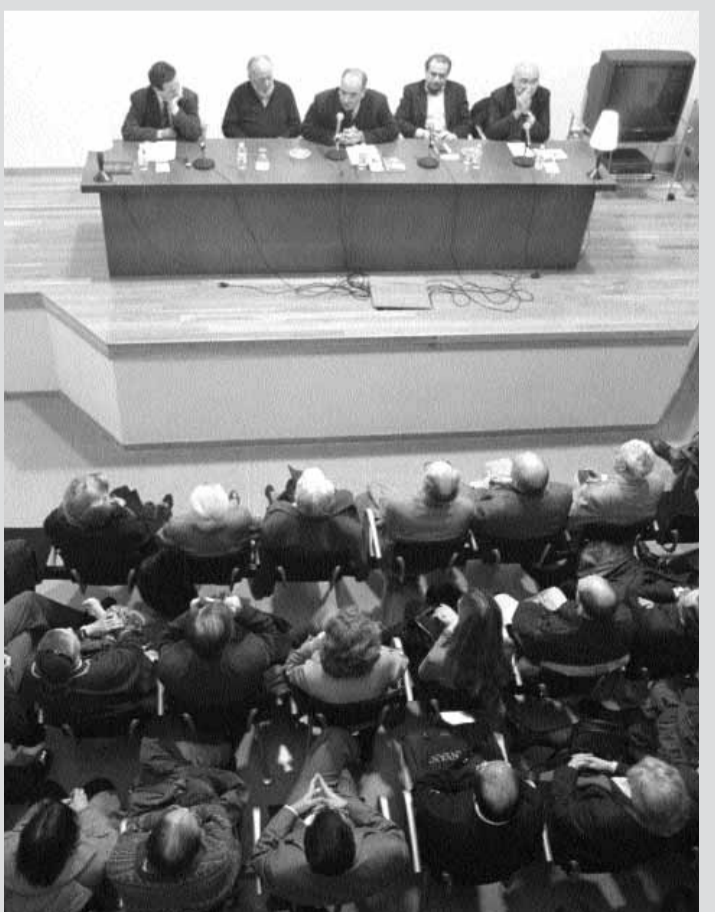
Finalment, el poeta va superar la por a despul·lar-se en públic, que és sempre el fet de llegir un poema propi, i va revelar la part més íntima de la seua existència recitant alguns versos del seu viatge a la fi de l'hivern.

L'hotel de la cultura

Va nàixer amb voluntat de ser més que una residència d'estudiants i ho està aconseguint. El Col·legi Major Rector Peset està desenvolupant una àmplia programació cultural, reforçada pel desplaçament de les activitats tradicionalment celebrades en l'històric edifici del carrer de la Nau, tancat per remodelació.

Dilluns passat el Col·legi retia homenatge a l'editorial Pre-Textos, Premi Nacional a la millor tasca editorial, i a Ramón Gaya, Premi Nacional de Belles Arts.

El pintor i escriptor Ramón Gaya és una figura central de la generació del 27. L'ocasió d'un homenatge conjunt es deu no sols per la coincidència dels premis, també perquè Pre-Textos edita l'obra completa de Gaya i que alguns dels seus dibuixos il·lustren portades de llibres d'aquesta editorial.

ESPAI MOMA

temporada 87-88

AUTORS: ARA I ACI

Inauguració de l'ESPAI MOMA
20 de novembre de 1997 a les 22.30 h.
amb l'estrena de *L'ALTHE* de Pedro Zúñiga
Premi Marques de Eudorin 1998
dirigit per Carles ALFARO
amb Isabella ROCATI i Fèlix CALATAYUD
MOMA TEATRE
del 20/11/97 al 14/12/97

mostra I

Un passeig per MOMA
Quinzè aniversari de MOMA Teatre
del 20/11/97 al 14/12/97

concert I

LICHTBOGEN
24 de novembre de 1997 a les 20.15 h.
Director: Joan CERBERO
Obres de: M. FELDMAN, C. CAMACHO,
A. PART, E. SAARLUND
GRUP INSTRUMENTAL DE VALÈNCIA

AUTORS: ARA I ACI

Estrena de *LA PUTA ENAMORADA*
8 de gener de 1998 a les 22.30 h.
de Chema Cardena
dirigit per Artorio DIAZ ZAMORA
amb Ester ALABOR, Juan Carlos GARES i
Chema CARDEÑA
ARDEN PRODUCCIONS
del 08/01/98 al 01/02/98
(espectacle en castellà)

mostra II

30 Centèsimes
Mostra de fotografies de Jordi PLA
del 08/01/98 al 01/02/98

AUTORS: ARA I ACI

Estrena de *MANDIBULA APLADA*
12 de febrer de 1998 a les 22.30 h.
de Carles Alberola
dirigit per Carles ALBEROLA
amb Carlos PLAZAS i Carles ALBEROLA
ALBERA PRODUCCIONS
del 12/02/98 al 08/03/98

mostra III

Collage 8/8
Mural de fotografies anònimes
del 12/02/98 al 08/03/98

concert II

Solistes del **GRUP INSTRUMENTAL DE VALÈNCIA**
9 de març 1998 a les 20.15 h.
Obres de: F. CARTER, L. BERIO, D. del PUERTO,
J. CASULLO, J. XENAKIS, M. LINDBERG

ATELIER

ATELIERO
Creació d'una disciplina col·lectiva
del 13 al 19 d'abril

concert III

ENSEMBLE
del 20 al 26 d'abril
Festival de Música Contemporània

AQUESTA BUTLLETA LA PODEU CANVIAR PER UNA ENTRADA EN TAQUILLA, UNA HORA ABANS DE LA FUNCIÓ, PER A LA PROGRAMACIÓ AUTORS: ARA I ACI
VALID ÚNICAMENT PER A LES 50 PRIMERES
presentar el carnet d'estudiant

ESPAI MOMA

Servici d'Entrada
BANKIA

(96) 399 55 77
902 11 55 77

Del dilluns a divendres de 10 a 20 h.
i d'horari de 20 a 21 h.

Adreça: Carrer de la Nau, 10 - 46100 BURJASSOT (València)
Tel. 96 399 55 77
E-mail: espai@moma.es

Antonio Melero Bellido

Premi Nacional de Traducció

“Els sofistes aplicaren la raó a la comprensió dels homes”

MARISOL HOYOS

Antonio Melero Bellido ha rebut recentment el Premi Nacional de Traducció per l'obra *Sofistas, Testimonios y Fragmentos*. Durant la seua trajectòria com a catedràtic del Departament de Filologia Clàssica de la Universitat de València ha traduït i ens ha fet arribar la ploma de nombrosos escriptors no massa coneguts i sense tradició de la Grècia clàssica. A hores d'ara dirigeix tres programes d'investigació dedicats al teatre, la comèdia i el drama satíric grec, i diàriament, a les aules, viatja amb els seus alumnes vint-i-cinc segles enrere per a mostrar-los els fonaments d'aquesta cultura.

Se sorprén en pensar que el premi l'ha rebut per la traducció d'una obra antiga, principalment d'un exemplar que ens acosta més al pensament dels sofistes i que tracta de posar en les mans del lector no especialista “tota la informació històrica, filològica, cultural o de realitat necessària per a la comprensió dels textos traduïts”. Així, Antonio Melero camina en aquest llibre per les lletres d'autors que ens sonen familiars, com ara Protàgores o Gorgias, i hi recull també una bona tria de textos anònims i *discursos dobles*. La traducció, fidel però sense resignar-se a “una literalitat pedestre i insofrible”, fa de la llengua, més que una barrera entre el lector i el grec, un instrument per a la interpretació del text.

El pensament tradicional sobre la Sofística es troba ple de prejudicis i fortament influït per l'adversa opinió que Plató tenia sobre aquest moviment i que va deixar palesa en els seus diàlegs. Els sofistes han desembarcat així en els nostres llibres i manuals

com a xarradors profundament immorals i sense cap coneixement seriós filosòfic. Antonio Melero se situa més a prop del pensament d'autors com ara Kerferd i considera la sofística com un gran moviment del pensament humà, “uniforme, no sistemàtic”, que

suposà una revolució intel·lectual i una ruptura amb les formes de política i de cultura tradicionals, “en un intent d'aplicar la raó a la comprensió de la conducta humana”.

De lluny, però, veiem avui el seu pensament i considerem que aquesta revolució ja està superada. “Ara està de moda, sobretot per la influència de l'antropologia, marcar molt les diferències entre la Grècia clàssica i el món contemporani. Tanmateix, es pot fer una lectura actual del pensament sofista. No estem parlant d'un cos de doctrina dogmàtic, com podria ser el cas d'Aristòtil, sinó d'un grup de pensadors que va mantenir i estendre una actitud escèptica i relativista mitjançant una crítica sistemàtica de tots els conceptes i nocions anteriors”.

Recordem ara aquella cèlebre frase de Protàgores que assenyala que *l'home és la mesura de totes les coses*, o una altra encara més cruda i desconcertant de Gorgias, que afirmava que *no hi ha ésser; si n'hi haguera, no podria ser conegut; si fóra conegut, el seu coneixement no podria ser comunicat mitjançant el llenguatge*.

Segons Melero, aquestes línies suposaren una ruptura radical amb la filosofia grega anterior i també amb Plató i Aristòtil, per als quals la realitat era racional i el pensament i el llenguatge podien expressar-la adequadament. “Els sofistes evidenciaren la possibilitat de desvincular el llenguatge de la realitat i assenyalar la inexistència d'un criteri de veritat absoluta. Ells plantejaren la viabilitat de defensar un mateix argument sota dos raonaments oposats i s'adonaren, com deia Gorgias, que *la paraula és un poderós tirà capaç de realitzar les obres més divines tot i que és el més xicotet i invisible dels cossos*”.

Després de vint-i-tres anys de docència a la Universitat de València i d'alguns més a Salamanca i a les Illes Canàries, Antonio Melero arronsa els muscles i somriu en recordar que una

Antonio Melero Bellido, catedràtic del Departament de Filologia Clàssica.

de les crítiques més fortes que s'han llançat sobre els sofistes és el fet de cobrar pel seu ensenyament. “Allò que per a nosaltres és completament normal va suposar una revolució en la societat grega i un perill per a l'estabilitat del sistema polític. La concepció aristocràtica pensava que l'individu havia de formar-se en el si de la ciutat, sense intermediaris. Sòcrates afirmava que els joves podien arribar a ser bons ciutadans freqüentant gratuïtament els ciutadans dignes d'estima i que, en tot cas, la ciutat era ja una escola de ciutadania. La crítica que els feia denunciava la seua venda d'instrucció en qüestions de saviesa i de virtut que, segons ell, eren indestruïbles i per a les quals l'amistat i la gratitud havien de ser recompensa suficient. Però el veritable escàndol era que els sofistes venien saviesa a qualsevol que poguera pagar-los”.

En aquest context, oferiren a Atenes, per primera vegada, un ensenyament secundari privat en un moment en què només s'hi podia aprendre a llegir i a escriure o les quatre regles matemàtiques dins de l'entorn familiar. L'educació tradicional estava limitada a l'entrenament esportiu a la palestra, a una iniciació en el cant

i la dansa, com també a la lectura i l'aprenentatge dels poetes. “L'educació sofística obria també els horitzons a tots aquells que volien iniciar una carrera pública. Els ensenyava l'art de parlar persuasivament en públic, mitjançant la pràctica de l'argumentació i l'exercici continuat en debats sobre qüestions ètiques o polítiques, cosa que era indispensable a Atenes, on el sistema polític i judicial

estava basat en la participació directa del ciutadà i exigia d'aquest un domini de l'art de la paraula”. A més, els sofistes els proporcionaven un mètode capaç d'assegurar la recta administració dels assumptes propis i dels de la ciutat. “Oferien, en lloc de l'educació aristocràtica tradicional, una competència intel·lectual sistemàtica”.

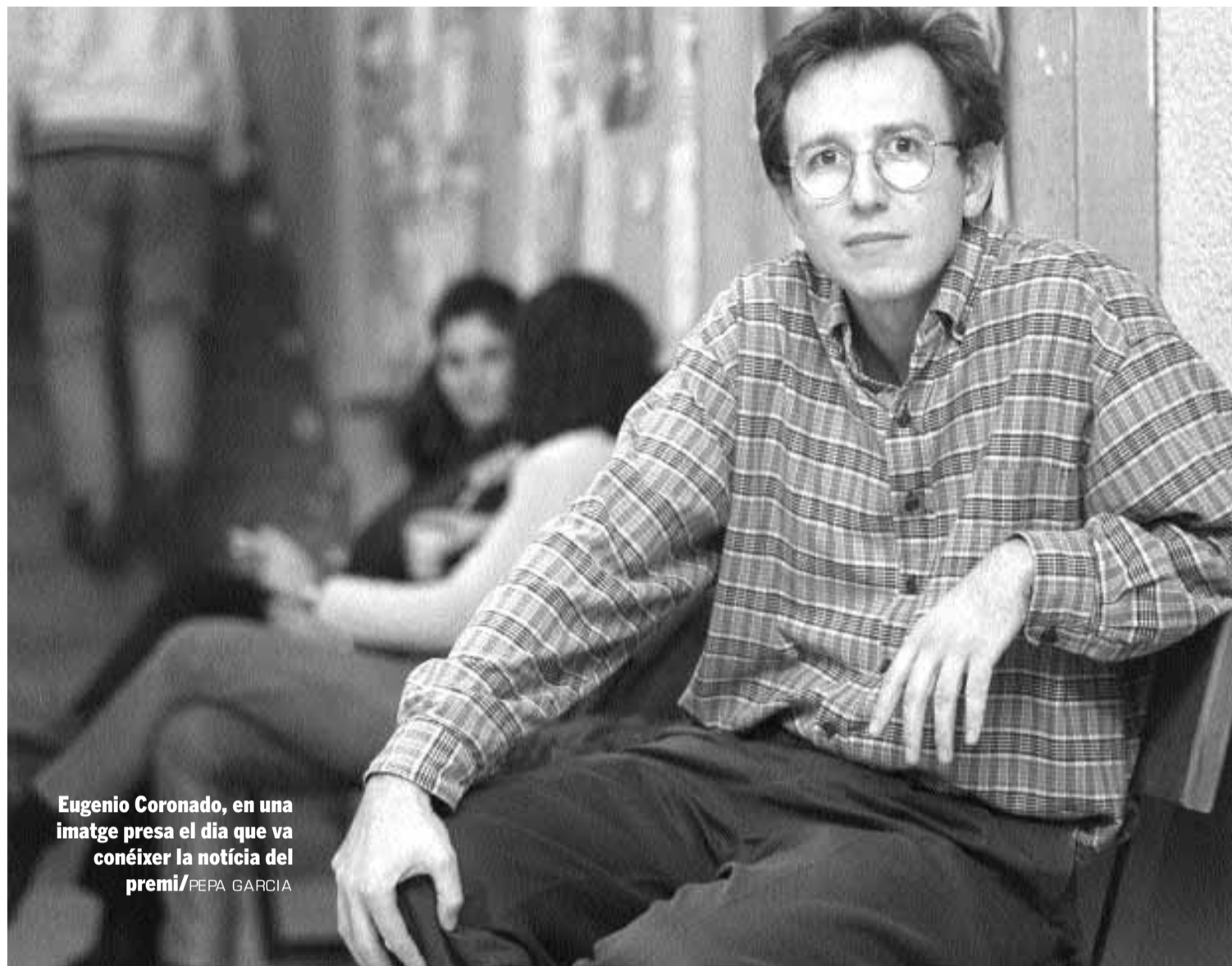
Quant a l'estudi de la llengua, Antonio Melero pensa que els sofistes van fer-ne un ús molt modern. Hípies va parlar ja de la correcta utilització de les paraules, de la distinció entre sinònims, de la funció gramatical i de la quan-

titat de síl·labes, ritmes i mètrica. Protàgores va introduir una teoria de les parts del discurs i la distinció entre els tres gèneres gramaticals. “Van fer notables contribucions a la teoria gramatical i Protàgores va arribar fins i tot a

examinar les relacions existents entre pensament i expressió. Així mateix, va diferenciar les parts del temps i va analitzar la noció de *Kairós*. Gorgias va desenvolupar tota una teoria de la persuasió sobre la qual es recolza actualment el llenguatge publicitari. Però, sobretot, els sofistes reflexionaren sobre els orígens i la natura del llenguatge, continuant així una vella qüestió filosòfica que tractava de decidir si aquest era natural (*phýsei*) o fruit de la convenció humana”.

El Premi Nacional de Traducció per a *Sofistas...*, esgotat en les llibreries, suposa un reconeixement a la llarga tasca de recerca i de docència d'Antonio Melero Bellido. Ell, amb senzillesa, assegura que està content perquè tots els seus alumnes coneixen el llibre i perquè, de segur, aquest els aclarirà més d'un concepte sobre el pensament sofista.

“Oferiren a Atenes, per primera vegada, un ensenyament secundari privat fora de l'educació tradicional”

Eugenio Coronado, en una imatge presa el dia que va conèixer la notícia del premi/PEPA GARCIA

Eugenio Coronado Miralles, Premi Nacional Rei Joan Carles I d'Investigació Científic-Tècnica

“Cal més espai per a investigar”

RAFAEL F. CID

Eugenio Coronado Miralles, catedràtic de Química Orgànica de la Universitat de València, ha rebut el Premi Nacional Rei Joan Carles I d'Investigació Científic-Tècnica, que atorga el Ministeri d'Educació i Ciència, en la categoria de joves investigadors, pels seus treballs sobre magnetisme molecular, en particular per les seues aportacions al *Diseño, síntesis y estudio de las propiedades magnéticas de sistemas moleculares que inciden en los campos de la física del estado sólido*. El premiat és autor de més d'un centenar d'articles científics, dirigeix tesis doctorals, ha escrit un llibre i ha col·laborat en altres nous, i combina el seu temps entre la investigació i la docència.

—*Quanta gent heu participat en el projecte i com ha evolucionat aquest des dels seus plantejaments inicials?*

—En un començament el que interessava era entendre la física dels materials magnètics moleculars, per què eren així les seues propietats. L'evolució ha consistit en primer lloc a obtenir els compostos senzills i entendre les seues propietats (fins al 1988). Després s'han obtingut materials compostos amb aquestes propietats. La tercera etapa consistirà a utilitzar els compostos per a fer aplicacions, que tindran propietats elèctriques i magnètiques interessants, similars a les dels sòlids clàssics. Ens trobem entre la segona i la tercera

etapa, estem optimitzant els materials. Després, i ja estem començant, es buscaran les aplicacions. El 1995 ja hi hagué un congrés on es va parlar de l'evolució d'aquests treballs, i suposem que en un futur de quatre o cinc anys els materials tindran aplicacions. No sols els que dissenyarem nosaltres, sinó més gent que està implicada en aquesta mena d'investigació. La gent que ha treballat en el meu grup ha estat realitzant la tesi doctoral. Alguns l'estan acabant, d'altres iniciant-la, n'hi ha qui està fent un postdoctoral, d'altres estan esperant que els donen una plaça permanent ací. Ara jo sóc l'única persona permanent del meu grup d'investigació, i la resta encara estan intentant establir-se, dos d'ells estan prop d'aconseguir-ho. És difícil fer les coses sense que la gent es preocupe per la seua estabilitat personal.

El problema principal que tenim, si es compara amb altres universitats, és que no disposem de l'espai necessari per a treballar. Els espais es distribueixen a la Universitat d'acord amb el seu personal permanent, el problema és que la resta del grup no existeix a efecte de distribució.

—*Un investigador té garantits els fons per a desenvolupar els seus treballs? Quines garanties té perquè continuen?*

—No es deixa cap persona que treballa sense la capacitat de tenir

un mínim de diners per a poder investigar. Els problemes sorgeixen des del punt de vista de l'estabilització del personal, és a dir si a aquesta quantitat de diners que et donen per a investigar no se li afegeix també l'estabilitat del personal, i de becaris, que tens amb tu o que poden accedir al teu grup. Perquè en els darrers anys han desaparegut la majoria de les places de becaris. En aquest cas pots quedar-te, com els està passant a molts grups espanyols d'investigació, sense el personal amb el qual investigar, un personal que està en formació. Aquest és el principal perill que hi ha.

—*L'estructura universitària és flexible? Hi ha altres interessos que no són els de la investigació? Interessos d'alguns departaments per aconseguir places?*

—L'estructura que s'imposa a la Universitat, que és la dels departaments, deixa llibertat a la persona que vulga investigar, ací t'exigeixen que dones classe, però consideren que la investigació la fas per gust i que les classes les dones perquè t'ho imposen. I això fa que la gent que investiguem pensem que el nostre treball té un reconeixement, no a nivell universitari, sinó en el món científic internacional. La

gent investiga per això, però no perquè se'ls motive des de dins de la Universitat, ja que se l'hi posen més traves que possibilitats.

—*Quin és el camí d'un estudiant que vol tenir el seu futur a la Universitat?*

—L'estudiant que arriba ací ve a treballar en un grup i en depèn. Al final la Universitat decideix si la plaça d'un estudiant es promociona o no. Ho fa amb criteris merament docents; si hi ha necessitats docents, es crea una plaça en un departament. Això significa que ara la majoria de places arriben fins als estudis de lletres, que

“Molts grups espanyols d'investigació s'estan quedant sense el personal necessari per a investigar”

tenen més docència, en detriment de les carreres de ciències. Si un departament té deficiència docent pot ser que la Universitat cree una plaça d'ajudant que després es transformarà en una plaça de titular. Si no és així,

no es crea. En la LRU s'observa la figura del personal investigador, no sols el docent, una figura que la Universitat està mirant de traure endavant però que encara no ha impulsat. La Universitat ha d'intentar establir la gent que està fent un treball amb un gran currículum investigador, i quan no els estabilitza perquè no els necessita per a donar classe els envia fora.

Avaluar la resposta de les molècules

—*Els estudis que estan desenvolupant es realitzen com a models teòrics o hi ha un camp d'experimentació pràctic?*

—Per una banda fem teoria dels compostos que elaborem. El primer que fem són els compostos i els sistemes. No són sols teories. Després desenvolupem les teories per a interpretar les propietats d'aquests compostos, però això és en segon terme. Per a un químic el més important és obtenir el compost, el material que després pot tenir propietats. Hem d'analitzar les propietats amb models que desenvolupem i, una vegada analitzades, podem entendre, amb aquests models, com modificar en aquest cas els sistemes perquè les propietats siguin millorades.

—*Com es manipularan aquesta mena de substàncies? Caldrà maquinàries noves?*

—El que fem entra en el camp de l'aplicació de l'electrònica molecular. Les molècules són les entitats més petites que hi puga haver. S'està perfeccionant una maquinària per a poder avaluar la resposta d'aquestes molècules, o per a poder inserir-les en alguna mena de dispositiu. Això s'està fent ara, amb sistemes cada vegada més sofisticats per a realitzar aquesta mena de mesures. És el cas del microscopi d'efecte túnel, que permet veure aquestes molècules. És possible estudiar, si aquestes molècules es col·loquen en una superfície, si es mouen o no. El més difícil pot ser connectar a aquests sistemes de molècules tan petites alguna mena de cable o alguna cosa semblant per a trobar-hi una resposta. És una aproximació per a inventar alguna mena de dispositiu per a poder estudiar la propietat de la molècula. Normalment això no és tan necessari, perquè podem agrupar aquestes molècules i formar un sòlid molecular que pot ser un cristall que ja pot ser manipulable. La resposta no seria d'una molècula, sinó d'un cristall compost per les molècules que hem dissenyat. És ací on les aplicacions són més immediates, perquè el sòlid que s'hi forma és manipulable.

—*Es requereix un equip molt sofisticat per a fer aquestes investigacions?*

—Hem adquirit, fa un any, l'equip que necessitàvem per a mesurar activitats magnètiques i de conductivitat elèctrica. Aquest equip ha costat trenta milions de pessetes, obtinguts de fons de la Generalitat i del CICYT. La despesa en material és sobretot per a equips que realitzen les mesures.

L'Aula Magma és un espai políticament incorrecte, que no disposa d'autorització governativa (ni ganes tampoc). Aquesta secció necessita de la teua col·laboració i enginy per a cada una de les seues subseccions. Si ets un virtual digitalitzat en la xarxa global i mediàtica que ens envolta, envia'ns les teues propostes a E-mail: Premsa@uv.es. Si ets un/a romàntic/a lletraferit/da, per correu al Gabinet de Premsa, C/ de l'Antiga Senda de Senent número 11, planta 4, València, 46023.

Quina cara

Creuen posseir la veritat. I el pitjor és que des de la tarima la prediquen. Quan claven el rem, mantenen la mateixa cara, sense un gest. Quina cara! Ara tens l'oportunitat de restablir la veritat, sense identificar el pecador. Envia'ns les millors perles dels teus profes.

Hi ha professors d'Àlgebra que s'expliquen així als alumnes: "Com es construeix eixe polinomi característic? Per descomptat que es pot fer a l'estil tigre, però hi ha altres fórmules més refinades".

Menuda creu

Pensen que són forts perquè són joves i actuen en grup. Però la superioritat, els estudiants l'haurien de demostrar en els exàmens i això no passa sempre. Menuda creu! Si com a professor t'interessa aclarir les coses, envia'ns les respostes (anònimes) més xocants que t'han fet empassar.

En un test d'actualitat de l'assignatura de televisió, es preguntava què era Sofres (un mesurador d'audiència televisiva), però una alumna opinà que era el cognom d'un jugador de bàsquet (pensant en Jofresa).

Prestageria

Salvador Bahilo

Acabe de mirar el calendari i, com qui no vol, ha passat més d'un any. En el moment que llegiu aquesta columna, de segur que recordeu les cites pendents amb les vostres assignatures (oblídeu les altres cites, de moment). Sempre vénen bé tots aquells consells que us seran útils per a superar els exàmens. Un conjunt de normes, suggeriments, idees, tècniques i trucs per a fer un examen correcte el pots trobar en www.lcc.uma.es/personal/ppgg/html/xamen.html. També per als metges que preparen el seu examen MIR hi ha una acadèmia virtual l'adreça de la qual és www.intermir.com. L'avalen els bons resultats obtinguts pels seus alumnes en anteriors convocatòries. Si el teu cas, en canvi, és d'aconseguir el permís de circulació de vehicles, en <http://conductores.net/profe> trobaràs tota mena d'ajudes, tests interactius, normes de circulació, etc., que t'amenitzaran l'estudi.

TAM TAM

Ja està bé d'embrutar les parets i els panells amb anuncis de tota mena. Si podeu embrutar un full de NOU DISE i arribar a milers de persones, per què continuar amb grafitos que resulten més antics que la partitura del Misteri d'Elx. Envia'ns els teus missatges i reclams, gratis, a l'adreça habitual o a la Borsa d'Habitatge del CADE.

CLASSES

nTitulada nadiua dóna classes d'Alemanys. També realitza traduccions per ordinador. Pregunteu per Martina. Telèfon: 391 02 54.

nDone classes d'Estadística per a Psicologia, Criminologia, Pedagogia i Bioestadística. Nivell universitari. Pregunteu per Carlos al número de telèfon 369 61 44.

nDone classes d'Italià. També de BUP. A domicili. Pregunteu per Sol al telèfon 253 08 76.

nDone classes de música, de guitarra i de baix. Es tracta de classes per a alumnes de qualsevol nivell i estil. Tinc molta experiència. Si t'interessa telefona'm al 380 79 26.

PISOS

nBusquem urgentment companya de pis al Passatge del doctor Bartual Moret. Habitació individual. El pis té telèfon i electrodomèstics i vigilància nocturna. Costa 18.750 pessetes al mes. Telèfon: 362 10 93.

nEs busca xica o xic per a completar pis. Està situat al carrer Felipe Vives de Cañamar, al costat de Serrerries pel camí del Cabanyal. Està totalment equipat. Costa 13.300 pessetes al mes, incloent-hi despeses. Els interessats podeu trucar als telèfons 360 51 14 i al 91 990 13 29.

nEs busca xic/a per compartir pis. Situat al carrer de Valladolid, 38-43-B. El lloguer és de 19.000 pessetes al mes. Truqueu al 929 61 04 38 i pregunteu per Jose.

nEs busca xic/a per a llogar pis. Està situat al carrer Finlàndia, 14-12. El lloguer és de 18.000 pessetes al mes. Els interessats podeu trucar al telèfon 929 61 04 38 i demanar per Jose.

nEs lloga pis a Blasco Ibáñez. Situat en el número 125. Tres habitacions disponibles. Lloguer a convenir. Telefoneu al número 392 02 28 i pregunteu per Mari Carmen.

nEs lloga pis a estudiants. Situat al carrer Serpis, 36. Lloguer a convenir. Els interessats podeu trucar al telèfon 382 02 26 i demanar per Mari Carmen.

nLlogue habitació en règim de pensió a l'avinguda Pérez y Galdós, 20-26. Lloguer a convenir. Pensió completa. Els interessats podeu trucar al 380 65 84 i preguntar per Rosario.

nLlogue habitació en règim de pensió. El pis està situat a l'avinguda Valladolid-38. Costa 20.000 pessetes i inclou despeses de comunitat. Molt assolellat i a deu minuts de les facultats. Televisor i telèfon. Truqueu al 929 61 04 38 i pregunteu per José Manuel.

VENDES

nVenc Montesa Enduro 360 V-AG. Amb la ITV passada en setembre del 1997. Costa 125.000 pessetes. Podeu telefonar al 907 375 784.

nVenc Ford Fiesta V-BG. Amb la ITV passada l'11 de desembre del 1997. 150.000 pessetes. Tef.: 357 19 34.

nVenc guitarra elèctrica Fènix i amplificador Yamaha de 50 W per 35.000 pessetes. Truqueu al 392 03 82 i demaneu per Manu.

nVenc llibre de Dret: *Casos y textos de Derecho Internacional público*, d'Oriol Casanovas i la Rosa. Editorial Tecnos. Per 3.000 pessetes. Telefoneu-me a partir de les 21 hores al 359 98 81.

nVenc bicicleta en bon estat. Preu a convenir. Si us interessa truqueu al telèfon 372 77 27 i pregunteu per Sofia.

nVenc càmera de fotos. Venc Nikon F3 amb motor. El preu és de 100.000 pessetes. També es venen per separat. Si us interessa truqueu al número 908 96 13 59.

nVenc un cotxe Fiat Regata-Mare. Sempre al garatge, amb pocs quilòmetres i la ITV fins a finals del 1998. Preu: 3.000.000 de pessetes. Truqueu al 362 07 52.

nVenc l'Enciclopedia de las Plantas Naturales. En cederom. Preu: 5.000 pessetes. Telèfon: 908 04 31 89. E-mail: mariotru@uv.es

ALTRES

nEs passen treballs a ordinador. Demaneu per Teresa al telèfon 138 79 16.

nEs passen treballs a ordinador. 75 pts/foli. Truqueu al 340 99 40.

nCompre temari del 1992 per a oposicions d'agent mediambiental. Truqueu a les nits de 21 a 23 hores al telèfon 359 95 98 i pregunteu per Paco.

ESCAPA'T

Recomana'ns aquella escapadeta que et va eixir tan bé de preu.

La marjal del Moro

A vegades no cal anar-se'n massa lluny per a trobar paisatges misteriosos, espais que ens poden semblar onírics. Hui vos proposem viatjar a vint quilòmetres de València. Per l'autopista de Barcelona

eixim a la platja del Puig. Amb molta cura també s'hi pot anar en bici per l'antiga carretera.

Busquem el camí paral·lel a la platja i tirem cap al nord fins que acaba a la vora d'una séquia i d'unes casetes. Ens aturem perquè ja som a la Marjal del Moro, una interessant zona humida que, encara que no tinga cap protecció mediambiental, podem vore i gaudir de la seua rica avifauna, malgrat els plàstics i altres detritus que suren per la llacuna. Aquest espai eren terrenys destinats a l'ampliació de la IV Planta Siderúrgica que grà-

cies a la reconversió de la indústria pesada s'han salvat. Al fons podem vore les restes dels Alts Forns com un gegantí monument a la classe obrera, el castell de Sagunt i els tarongers. A la nostra esquena tenim els apartaments de dubtós gust de la platja del Puig. Més a prop, antigues casetes d'aire decadent i al nostre voltant garses, ànecs i fotges. Si el dia és núvol i la llum metàl·lica gaudirem d'un paisatge molt pasolinià. L'excursió es pot completar amb una visita al Sagunt històric pels seus carrers i pujant al Teatre Romà.

DICCIONARI PER A AGRAFS

L'agrafia és la incapacitat per a expressar idees per escrit. Si ets àgraf total, no et preocupes. Pots arribar a ministra d'algun govern, a president d'un club de futbol o, amb paciència, a periodista de NOU DISE. Si ets àgraf parcial, col·labora amb el *Diccionari per a àgrafs*, una obra magma que serà de consulta obligatòria en el futur per a investigadors de Cirurgia Inorgànica.

ANY 1997 (*Arqueol.*) m. Data en què va naixer ella, Dolly, la primera replicant amb aspiracions. Espai temporal durant el qual mentre que als països veïns els anava Jospin i Blair, a nosaltres ens anava Bien, excepte al Campus de Burjassot on l'esperit d'Ermua arribava i no en tramvia precisament.

ANY 98 (*pres. i fut.*) m. Data en què naixerà l'altra, la criatura promesa, i altres de més familiars si el tinent Mudler, en cas de ressuscitar, no les expedienta abans o amb més probabilitats després de ser calçades. Any de l'elecció del rector de la mare de les universitats

valencianes i de replega de títols d'aquells que feren creure als pares que en quatre anys tornarien a casa amb una carrera i ho faran amb cinc (anys, no carreres). Moment en què l'esperit d'Ermua morirà a Burjassot xafat pel tramvia com a regal de reis.

GENER (*Del llatí ienuarius*) m. Mes d'enclaustrament per als estudiants que aspiren a aprovar els exàmens que recelosa-ment els guarda el febrer. Sempre que algunes no somien massa en poetes com ara Alejandro Sanz perquè les convertisca en "primaveras este enero".

AGENDA (*Del llatí agenda*) Variant de diari personal i intransferible que regalen en tots els llocs i per aquestes dades i que no és un mòbil (llàstima, ara que n'hi ha de colorats).

ORDRE (*Del llatí ordo i mando*) m. Alteració del desordre conseqüència de la reflexió en començar una cosa, un any, una setmana, un dia, una hora... Utopia necessària precedida pel vertigen.

SOMNI (*Del llatí somnus*) m. Pensament intens i repetitiu que es tem que deixi de ser-ho en deixar de ser-ho.

NOU DISE DIGITAL

<http://www.uv.es/~noudise>

La Universitat tindrà una oficina de treball

Obrir una finestra a l'ocupació

LARA MAGRANER

És un fet. Som a la Universitat de València. Tenim uns crèdits a aconseguir, uns exàmens a superar, moltes, moltes hores d'estudi, de classes, d'activitats on pensem que ens formarem. Però... per a què?

La incorporació al món laboral, allò d'aconseguir un treball, és el destí desitjat i suposat per a la majoria. No obstant això, aquesta és una de les passes més difícils que hem de realitzar. Per superar eixe bot quilomètric que separa l'estudiant del seu lloc de treball, s'han creat anticossos per tal de solucionar-ho.

D'entre els organismes que trac-

L'oficina del Servei Valencià d'Ocupació, ubicada al costat de Psicologia, obrirà les portes aquest mes de gener

ten d'acurtar distàncies hi ha la Fundació Servei Valencià d'Ocupació (FSVO), la qual ha obert una agència a la Universitat de València que s'inaugurarà oficialment cap a finals d'aquest mes de gener.

La fundació de la FSVO, segons paraules del seu director, Rafael

Segarra, "és intermediar en el mercat de treball valencià tractant de cooperar per a la connexió entre l'oferta i la demanda d'ocupació".

El model de gestió consisteix a recollir una base de dades dels demandants de treball, sobre els seus perfils professionals, de formació, capacitats i altres característiques. Per a això, tots els qui s'inscriuen al Servei han de complimentar un exhaustiu imprés on figura la situació laboral, la formació dels aspirants, etc.

Amb aquesta informació i en rebre les ofertes de treball per part de les empreses, la FSVO fa una primera selecció dels candidats que reuneixen el perfil que necessita l'empresa. A partir d'ací, i després de reunions del tècnic de selecció de la Fundació amb l'encarregat de l'empresa, es convoquen els candidats a una entrevista en la qual s'analitzen les acreditacions de títols, cursos, experiència o disponibilitat.

"En aquest sentit -assegura Rafael Segarra-, he de dir que a més de les capacitats objectives, com ara la formació, edat, idiomes o experiència professional, les empreses atorguen especial rellevància a l'actitud dels joves, a la seua espenta i voluntat per a treballar".

I malgrat que en el resultat de la selecció sempre decideix qui oferta

Un jove davant d'una oficina de l'INEM mirant les ofertes de treball.

el lloc de treball, és fonamental el paper d'intermediari que fa la FSVO. Per exemple, diu Segarra, "davant del fet que es demana l'experiència professional com a requisit bàsic, nosaltres insistim en les pràctiques que han realitzat els sol·licitants com a valor afegit. A més a més, si els nostres tècnics de selecció pensen que un jove pot complir amb el que necessita, tractem de convèncer l'empresa que l'opció pot ser bona encara que l'experiència no siga la que demana".

D'altra banda, el fet d'inscriure's a la Fundació no és incompatible amb altres opcions, com ara l'INEM o les empreses de treball temporal. Com diu Segarra, "la nostra opció és una més i de molt bona, però, pensant en qui vol treballar, he de dir que com més pals toquen més possibilitats tenen.

Una altra qüestió és que en el nostre cas ningú no està obligat a acceptar una oferta de treball si no li agrada".

Sens dubte, els principals valors amb què compta la Fundació és la mencionada base de dades formada per perfils de vuitanta mil persones demandants de treball, com també els contactes amb les empreses que hi acudeixen per a cobrir necessitats. Així, segons afirma el director, la Fundació ha atès durant l'any 1997 més de dos mil cinc-cents empreses.

A més a més, del total d'ofertes rebudes, un 13,09% requerien una titulació específica, el 29,35% sols concretaven la necessitat d'experiència, i en un 30,44% dels casos demanaven tots dos aspectes.

La FSVO es va crear l'any 1995 arran del consens entre la Generalitat i les organitzacions sin-

dicals i empresarials. En l'actualitat té oficines a les ciutats de Castelló, València i Alacant; sis comarcals a Gandia, Sagunt, Alzira, Benidorm, Elx i Benicarló; una agència a la Universitat Politècnica de València; i, des d'ara mateix, una altra a la Universitat de València.

En aquest sentit, i d'acord amb el conveni signat entre la Universitat i la FSVO, aquesta darrera està obligada a mantenir informada la primera dels resultats del seu servei a través de reunions trimestrals amb l'equip rectoral.

L'agència de la Fundació a la Universitat es troba al carrer Menéndez y Pelayo, s/n. L'atenció al públic és de 9:00 a 13:30 hores i de 16:00 a 18:30 hores, de dilluns a divendres.

Un reconeixement imperial

Miquel Dols, vicepresident de la Fundació Cañada Blanch, vinculada des de la seua constitució a la Universitat de València, va rebre dimarts passat l'Ordre de l'Imperi Britànic. Aquesta distinció ha estat concedida per la tasca desenvolupada per Dols en les relacions econòmiques i culturals entre Espanya i Anglaterra. En la imatge, Dols apareix entre l'ambaixador britànic, David Vrighty, i el president de la Fundació i del Consell Social de la Universitat de València, Carlos Pascual.

INSTITUT FRANÇAIS
DE VALENCE
AMBASSADE DE FRANCE EN ESPAGNE

**CURSOS
INTENSIVOS
DE FRANCÉS**

Início: 19 de enero de 1998
Matrícula abierta

SAN VALERO. 7 • 46045 VALENCIA
TELS : 373 04 00 / 373 48 03 • FAX : 374 84 85

En marxa el Programa de Minimització de Residus, que reduirà al màxim la generació de fems

La Universitat declara la 'guerra' als residus

CRISTINA VALERO

La Universitat de València ha dissenyat el Programa de Minimització de Residus. Es tracta d'un pla que pretén reduir al màxim la quantitat de fem que es produeix als campus.

Mitjançant un estudi desenvolupat per una empresa especialitzada, la Delegació de Medi Ambient de la Universitat ha pogut saber quina és la quantitat de residus que es produeixen en les diverses dependències universitàries.

Algunes dades sobre la situació actual dels residus a la Universitat "arriben a ser esgarrifoses", segons Laura Navarro, representant de l'associació ecologista AUJE, ja que, per exemple, només en un any hem consumit 186 tones de paper. Però a més del paper, a la Universitat de València es generen tot tipus de residus, des de restes d'animals d'experimentació, tintes, retoladors o piles fins a residus químics procedents dels laboratoris i residus radioactius, entre altres.

Com gestionar totes aquestes tones de fem per tal d'eliminar-les de la manera més ecològica possible i implantar nous hàbits d'actuació en la comunitat universitària són els objectius d'aquest Programa de Minimització de Residus que està pensat perquè es duga a terme en quatre anys.

De moment, la Universitat ja està donada d'alta com a xicoteta productora de residus tòxics i perillosos a la Conselleria de Medi Ambient, un fet que ha permès que aquestes deixalles les reculli un gestor autoritzat. També és una empresa autoritzada la que s'encarrega d'arreglar els residus radioactius i, a més a més, s'ha aconseguit que tota una sèrie de productes químics pendents de retirada des de fa molts anys s'hagen recollit correctament.

Les estratègies proposades per a

El Programa de Minimització de Residus de la Universitat està concebut per a implantar-se en quatre anys

reduir al màxim els residus van des de l'objectiu que es generen els mínims possibles fins al reciclatge i la reutilització d'aquells que es puguin aprofitar i, en el cas dels residus que no puguin recuperar-se, l'estudi d'una eliminació controlada i respectuosa amb el medi ambient.

Però, per a obtenir-ne èxits, una universitat tan gran com la Universitat de València ha d'esta-

l'imatge d'un abocador de residus

blir una coordinació entre els diversos campus, centres i departaments. Per aquest motiu, en el pla de minimització es preveu la creació d'una Oficina de Gestió de Residus les funcions de la qual anirien encaminades a l'organització d'activitats informatives sobre reciclatge o tractament de residus i a l'exigència d'elements ambientals a les empreses que vulguen prestar un servei a la

Universitat, com també als proveïdors dels productes que aquesta ha d'utilitzar, entre moltes altres responsabilitats.

Aquest Programa de Minimització de Residus està plantejat perquè comencen a veure's millores notables d'ací a tres o quatre anys.

La raó d'això és, per exemple, el fet que per aconseguir que les fotocopiadores tinguen sempre

paper reciclat s'han de demanar unes condicions en la selecció, per part de la Universitat, a les empreses reprogràfiques i també un temps d'adequació de les actuals màquines a unes altres que puguin utilitzar paper reciclat.

S'ha d'aconseguir que tota la comunitat universitària actue respectant el medi i condicionar tots els serveis i infraestructures.

Davant del tema de la duració del programa, els membres de les associacions ecologistes consideren que quatre anys són massa anys i que tots els tràmits haurien d'agilitar-se.

Laura Navarro opina que aquest pla està ben pensat però que el seu compliment hauria de ser prioritari per a la Universitat, i que caldrà veure la seua aplicació.

Segons Laura, "els grans problemes perquè aquest pla tinga èxit són el desinterès general i la consciència d'empresa que té la Universitat de València, on aquests temes ecològics no haurien de ser secundaris".

Per la seua part, la delegada de Medi Ambient, Maria Àngels Ull, es mostra positiva davant de l'acollida que tindrà aquest Programa de Minimització de Residus.

La implantació del pla es troba en la seua primera fase, una etapa de coneixement dels problemes de la gran quantitat de residus que es generen a les dependències universitàries i de la seua eliminació, encara que ja s'estan començant a aplicar-hi estratègies d'actuació ecològica.

Conscienciació ecològica

C. VALERO

Maria Àngels Ull assegura que la conscienciació dels estudiants, PDI i PAS és fonamental perquè la reducció dels residus arribe a ser una realitat. Per aquesta raó s'ha elaborat un pla de comunicació, informació i promoció que, des del punt de vista de la delegada de Medi Ambient, s'ha d'iniciar al mateix temps que s'exigeix que s'utilitzen materials reciclats o s'ubiquen diferents tipus de contenidors a les instal·lacions de la Universitat.

En aquest sentit, el que està fent-se ara és una proposta d'actuacions. "Estem pensant en moltes iniciatives —explica Ull—, com ara el disseny d'una pàgina web sobre aquests tipus de problemes, i hi ha en estudi moltes altres proposicions que si tenen viabilitat s'encetaran". A més, a través del Servei de Formació Permanent ja s'ofereixen al PAS

cursos sobre les diferents formes d'etiquetatge, classificació d'envasos, separació de residus, etc. Pel que fa a la conscienciació i informació dels estudiants, Maria Àngels Ull assenyalava que hi ha la possibilitat de realitzar un treball conjunt entre la Universitat i els alumnes a través del Vicerectorat d'Estudiants. El treball es basaria en tasques informatives amb la col·laboració dels prop de cent estudiants que l'any passat assistiren al curs de voluntariat mediambiental i de les associacions ecologistes de la Universitat.

Laura Navarro pensa que hi ha una falta de conscienciació general entre els estudiants sobre aquests temes i que per tal que això canvie la Universitat hauria de promoure actuacions a gran escala per a donar suport a l'activitat dels voluntaris.

Els caps de setmana, biblioteques obertes

Les biblioteques de la Universitat de València obriran de nou els caps de setmana per atendre les necessitats dels estudiants durant l'època d'exàmens concretada en el període que comprén de demà dissabte, 17 de gener, fins al diumenge 15 de març.

La biblioteca de la Facultat de Medicina, al Campus de Blasco Ibáñez, i les sales de lectura del Campus dels Tarongers (Aularis Nord i Sud) obriran els dissabtes de nou del matí a nou i mitja de la nit, i els diumenges de deu del matí a sis de la vesprada. La biblioteca de Ciències, al Campus de Burjassot, estarà oberta dissabtes i diumenges de deu del matí a sis de la vesprada.

Totes les biblioteques oferiran els serveis d'informació bibliogràfica i de lectura a la sala. L'accés està restringit als membres de la comunitat universitària, per la qual cosa caldrà identificar-se amb la targeta universitària, el carnet del Servei d'Informació Bibliogràfica, o qualsevol altre document oficial que permeti la identificació com a estudiants, personal d'administració i de serveis o personal docent i investigador de la Universitat.

Jornada de prevenció sobre riscos laborals

La Universitat de València celebrarà el pròxim 30 de gener, amb la col·laboració de Mútua Universal, una jornada de treball sobre la implantació de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals en l'àmbit universitari. La jornada està adreçada als membres del Comitè de Seguretat i Salut de la Universitat de València, com també als degans i directors de centres.

L'objectiu de la jornada és, segons els organitzadors, aprofundir en la nova cultura de la prevenció en l'àmbit específic de l'activitat desenvolupada per les universitats públiques. Per a les ponències i els debats hi haurà la participació d'un ampli grup d'especialistes en la matèria, principalment responsables d'òrgans de les administracions públiques, de les organitzacions sindicals i de professionals, que aportaran la seua visió sobre l'actual situació i els camins per a un futur imminent.

La realització d'aquesta jornada s'inscriu dins dels objectius que sobre seguretat i higiene en el treball foren establits en les Línies Generals Pressupostàries de la Universitat per al 1998, aprovades en la darrera sessió del Claustre.

NOU DISE incorpora des d'avui el color en les seues pàgines

El color del periodisme

FRANCESC BAYARRI

Al temps passarà continua sonant en blanc i negre entre els whiskeys d'aquell Bogart vençut per un record amb sabor francès. Els fotogrames de *Casablanca* es projecten en gris des de fa cinquanta anys, però sempre hem sabut que les llàgrimes d'Ingrid Bergman són blaves. I d'un groc molt viu les vesprades del Marroc atlàntic. També durant cinc-cents anys els lectors del *Tirant* hem reconegut el roig profund d'aquest vi grec que es transparenta dins de la gola blanquíssima de Carmesina. I roges també han estat sempre les *pomes del paradís* que encisen el cavaller Tirant. Des de la invenció d'aquestes mentides per capítols anomenades novel·les, totes les generacions de lectors hem sabut distingir sense error el color de les emocions on només hi havia taques de tinta negra sobre un paper blanc.

També s'ha escrit amb tinta negra el millor periodisme d'aquest segle, des de les cròniques de Jonh Reed sobre la revolució mexicana fins aquell retrat d'un Vietnam sota el napalm dibuixat per Oriana Fallaci. Potser només ha canviat la qualitat del paper, cada vegada més blanc.

Allò ben cert, però, és que des de fa uns anys els periòdics han anat incorporant el color a les seues pàgines. Primer en els anuncis, després en les fotografies i, excepcionalment, també en els textos. La influència de la televisió en color (els estudiants universitaris d'avui sempre han vist en color les seues sèries preferides) ha estat decisiva. I és a aquesta nova generació de lectors, els estudiants, als qui està destinat, sobretot, NOU DISE. Per aquesta raó, anomenada la

sobirania del consumidor, o perquè, segons va escriure Goethe, "de la foscor no pot provenir cap claredat", el periòdic setmanal de la Universitat de València afegeix des d'avui tinta dels tres colors primaris (cian, magenta i groc—Goethe pensava que també el verd és primari, però això només és filosofia—) a la negra tradicional. Com que els periodistes

Humphrey Bogart i Ingrid Bergman davant del llac de l'Albufera.

no ens trobem entre els lectors del pensador alemany, serà més honest atribuir el canvi a una altra frase de Bogart en recordar el dia de la invasió nazi de París: "Els alemanys vestien de gris. I tu, de blau".

La demanda d'un mercat jove (al qual està destinat especialment el nostre periòdic) aconsella

aquesta modificació. Però el canvi s'efectuarà amb moderació, per tal de deixar que els lectors continuen imaginant el color de la vida a partir dels grisos de cada crònica i cada

reportatge. En realitat, el color del periodisme ha tingut des de sempre una connotació pejorativa. El groc en la premsa, des d'aquells primers dibuixos publicats en un diari de Nova York a

finals del segle passat, s'ha interpretat com una relaxació de les normes més estrictes de la professió. Tampoc el rosa aplicat a la premsa no porta a sentiments elevats. NOU DISE no canviarà la línia clàssica dels continguts per la introducció del color. Sí que hem aprofitat, en canvi, per a modificar alguns aspectes de la tipografia i del disseny de les pàgines. Els canvis pretenen adaptar el nostre periòdic a les normes establides en el manual d'identitat visual de la Universitat de València elaborat per Javier Mariscal. En aquesta línia, hem substituït la nostra tradicional lletra *Britannic* dels titulars per la lletra *Eurostyle*, una de les reconomades per Mariscal.

La introducció del color ha estat aprofitada també per a realitzar canvis tipogràfics i de disseny

També els colors de la capçalera—les lletres de la qual han estat dissenyades pel mateix Javier Mariscal—es combinen atenent les normes de l'esmentat manual d'identitat visual, que ara vincula tots els centres i serveis de la Universitat.

Confiam que els lectors valoraran aquesta millora en la impressió del producte. En tot cas, inicialment el canvi només afectarà la portada i la contraportada. D'aquesta manera, als contraris al color del periodisme sempre els quedarà el refugi de les pàgines interiors. I així, si la història no té un final feliç, a alguns, i a algunes, sempre els quedarà París.

LA COLUMNA

Gramàtica

Als llibres es miren, es toquen i de vegades són devorats amb malaltissa devoció.

Alguns llibres contenen històries i altres t'inviten a saber on van a parar els accents que uns bàrbars ficats a lingüistes menyspreen amb l'arrogància rabiosa dels destrellats. Tinc en les mans un llibre roig, que no és el de Mao, que parla d'això, dels accents i de com els castellanoparlants poden familiaritzar-se amb una llengua que per diverses raons els resulta desconeguda. El llibre es titula *Gramàtica del uso del valenciano* i està concebut especialment per a un públic que des del castellà es vol acostar, amb la garantia d'aprendre-les correctament, a les normes que ordenen la llengua veïna i amiga.

A una terra que parla en *maño* com la meua segur que li va bé aquest llibre de Joan Pellicer i Rosa Giner, segur que li va bé. Té aquest llibre una altra virtut: s'hi fa notar l'acurada edició de l'editorial MIL999. Els llibres es miren, es toquen i algunes vegades es lliguen. Per això cal agrair que la mirada i el tacte puguen gaudir en la seua trobada amb les tapes i els fulls d'aquesta *Gramàtica del uso del valenciano*, i, a més, que les lletres de colors ajuden a refrescar el paisatge sobre el qual s'estén la lectura, un paisatge que tantes vegades resulta d'allò més agrest en les pàgines d'alguns llibres.

I encara una cosa més: el paper encoratjador d'aquest llibre. Els seus arguments animen la lectura perquè s'envolten d'una cel·lofana especial: la proximitat moral amb qui habitualment no fa servir el valencià en la seua quotidianitat. I si en el pròleg de l'obra escriu Francesc Pérez Moragon que n'és "*un instrumento eficaz de normalización cultural*", doncs molt millor.

ALFONS CERVERA